

Jázmin TEPLOMI CSODÁJA

Írta: Glenda Mendez de Lopez
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Jázmin nagyon izgult, de tudta, hogy az Úr segíteni fog neki.

Az eredeti történet Guatemalában játszódott.

Jázmin beült a kocsiba, és becsatolta a biztonsági övét. A szüleivel úton voltak a templomba. Ez lesz az első alkalom, amikor Jázmin templomi kereszteleket végez majd. Apu meg akarta keresztelni őt néhány ósükért. Jázmin annyira várta már!

Aztán eszébe jutott valami, amitől belül pánikolni kezdett. „Apu – mondta –, mi lesz a pumpámmal?”

Jázminnak 1-es típusú cukorbetegsége volt. Ahhoz, hogy egészséges maradjon, mindig

magán viselt egy inzulinpumpának nevezett kis eszközt, hogy segítsen kordában tartania a vérében lévő cukor szintjét. Ha túl sokáig nem viselte, betegnek érezte magát.

„Megengedik majd a templomban, hogy viseljem? – kérdezte Jázmin. A szíve hevesen vert. – Mi lesz, amikor be kell mennem a vízbe?”

„Minden rendben lesz – mondta Apu. – Viselheted a pumpát, egészen addig, amíg be nem mész a vízbe. Miután kijössz, Anyu majd segít azonnal visszaraknod.”

Anyu bólogatott. „Ha pedig esetleg a

keresztelesek közben kezdted rosszul érezni magad, akkor mondd meg Apunak, hogy hagyjátok abba. – Anyu megszorította a kezét. – Egész idő alatt veled leszünk.”

„Rendben” – mondta Jázmin. Még mindig izgult. De Anyu és Apu segítettek neki egy kicsit jobban éreznie magát.

Amikor odaértek, Jázmin megfogta a szülei kezét, miközben a templom ajtaja felé sétáltak. Amint belépett, Jázmin meleg, vigasztaló érzés járta át. Tudta, hogy a Szentlélek azt mondja neki, hogy Mennyei Atya segíteni fog neki, bár nagyon izgult. Minden rendben lesz, ahogy Apu is megmondta.

Jázmin átöltözött a fehér ruhába. Azután Anyu segítette neki levenni a pumpáját. „Csak néhány percig tart majd” – mondta az anyukája. Megölelte Jázmin.

Jázmin belépett a vízbe. Apu már ott várt rá. Kinyújtotta a kezét, és segítette neki lemenni a lépcsőn.

Apu elmondta a kereszteleési imát, és alámerítette Jázmin a vízbe. Amikor kiemelkedett a vízből, mosolygott. Elvégeztek még további néhány keresztelest.

„Minden rendben?” – súgta a fülébe Apu.

„Igen!” – bólintott Jázmin.

Apu még néhány emberért megkeresztelte őt. „Tudnál még többet csinálni?” – kérdezte tőle.

„Igen!” – bólintott Jázmin.

Az utolsó keresztelest után Anyu segítette Jázminnak visszatenni a pumpáját, és megmérni a vércukorszintjét. Anyu elmosolyodott. Az értéke normális volt! Mintha Jázmin egyáltalán le sem vette volna a pumpáját.

Ezután bementek egy kisebb szobába. Apu Jázmin fejére helyezte a kezét. Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza tagjává konfirmálta őt azokért az elhunyt emberekért, akikért megkeresztelkedett. Most már az ősei dönthettek úgy, hogy csatlakoznak Jézus Krisztus egyházához!

A következő heti otthoni estén Jázmin és a szülei a templomi útjukról beszélgettek. „A templom az Úr háza – mondta Apu. – Amikor elmegyünk oda, csodák történhetnek az életünkben.”

„Miféle csodák?” – kérdezte Jázmin öccse, Palkó. „Izgultam amiatt, hogy le kell vennem a pumpámat, hogy bemehessek a vízbe – mondta Jázmin. – De amikor keresztelkedtem, nem is éreztem magam betegnek. Ez egy csoda volt! – Jázmin elmosolyodott. – És bár félttem, a Szentlélek segítette nyugodtnak érezni magam. Ez is csoda volt.” ●

ILLUSZTRÁLTÁ: ALYSSA PETERSEN

Milyen alkalmakkor segítette már neked a Szentlélek nyugodtnak érezned magad?